

T., 22 grudnia 2021 r.

Sygn. akt II K 1751/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1.Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20.10.,22.11., 15.12.2021 r. w T.

sprawy

R. M.

syna P. i Z. z domu Z.

urodzonego w dniu (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od stycznia 2020 roku do stycznia 2021 roku w T. przy ul. (...) we wspólnie zajmowanym mieszkaniu znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubinę N. B. (1) w ten sposób, że wielokrotnie wszczynał jej awantury, w trakcie których używał wobec niej słów wulgarnych i powszechnie uznanych za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia, kontrolował ją i niepokoił, poniżał, ograniczał kontakty z innymi osobami, szarpał, odpychał i uderzał po ciele, przy czym czynu tego dopuścił się w stanie znacznie ograniczonej poczytalności,

- tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego **R. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to, na podstawie art. 207 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby,

III. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie 72 § 1 pkt 7a kk w okresie próby zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od zbliżania się do pokrzywdzonej N. B. (1) na odległość mniejszą niż 20 (dwadzieścia) metrów oraz kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzoną N. B. (1) z wyłączeniem spraw związanych z wykonywaniem władzy rodzicielskiej nad ich wspólnym dzieckiem,

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk w okresie próby zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i używania środków odurzających,

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. K. kwotę 1536 zł (tysiąc pięćset trzydzieści sześć złotych) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

VII. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 873/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. M.	w okresie od stycznia 2020 roku do stycznia 2021 roku w T. przy ul. (...)	

		<p>we wspólnie zajmowanym mieszkaniu znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubiną N. B. (1) w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał jej awantury, w trakcie których używał wobec niej słów wulgarnych i powszechnie uznanych za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia, kontrolował ją i niepokoił, poniżał, ograniczał kontakty z innymi osobami, szarpał, odpychał i uderzał po ciele, przy czym czynu tego dopuścił się w stanie znacznie ograniczonej poczytalności</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W okresie pomiędzy styczniem 2020 roku a styczniem 2021 roku pomiędzy R. M. i N. B. (1), jego partnerką, dochodziło do awantur, których powodem była chorobliwa zazdrość R. M.. Oskarżony uroił sobie, że jego partnerka go zdradza z innymi mężczyznami. Na tym tle praktycznie codziennie dochodziło pomiędzy partnerami do kłótni i awantur, podczas których R. M. wyzywał pokrzywdzoną słowami (...) mówił do niej, że gdyby od niego dostała to by dopiero zobaczyła jak to jest, odpychał, popychał, niejednokrotnie uderzył ją w twarz, pluł na nią,</p>	<p>wyjaśnienia R. M.</p>	<p>29-32, 107</p>	

kontrolował gdzie jest i z kim się spotyka.			
zeznania N. B.	1-2,106v.		
zeznania M. B.	14-15, 102		
zeznania B. B.	17-18, 102		
zeznania M. N.	20-21,103		
zeznania T. Ź.	40-41,103		
wydruk interwencji	9		
protokół zatrzymania	25		
R. M. był karany w 2017 roku za czyn z art. 288 1 kk i art. 157 1 kk na karę 1 roku ograniczenia wolności. W toku postępowania przygotowawczego został poddany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy rozpoznali u oskarżonego zaburzenia schizotypowe oraz uzależnienie od środków psychoaktywnych. Zdaniem biegłych w czasie czynu oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.	karta karna	60	
opinia sądowo-psychiatryczna	51-53		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. M.	w okresie od stycznia 2020 roku do stycznia 2021 roku w T. przy ul. (...) we wspólnie zajmowanym mieszkaniu znęcał się psychicznie i fizycznie nad konkubiną N. B. (1) w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał jej awantury, w trakcie których używał wobec niej słów wulgarnych i powszechnie uznanych za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia, kontrolował ją i niepokoił, poniżał, ograniczał kontakty z innymi osobami, szarpał, odpychał i uderzał po ciele, przy czym czynu tego dopuścił się w stanie znacznie ograniczonej poczytalności	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Zachowanie oskarżonego podczas awantur nie miało charakteru znęcania się, oskarżony może tylko popchnąć pokrzywdzoną ale to właściwie ona go poniżała i nie szanowała</p> <p>Zachowania oskarżonego przedstawione przez pokrzywdzoną zostały przez nią wymyślane aby</p>	wyjaśnienia R. M.	107	

przedstawić oskarżonego w złym świetle.			
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. M.	<p>R. M. złożył wyjaśnienia, w których marginalizował swoją rolę w kłótniach z partnerką. Za prawdziwe uznano twierdzenia oskarżonego, że między nim a pokrzywdzoną dochodziło do kłótni.</p> <p>Wiarygodne w ocenie Sądu są również jego wyjaśnienia, w których przyznał się do popychania pokrzywdzonej czy plucia na nią, choć starał się odwrócić uwagę od swojego nagannego zachowania podając, że to pokrzywdzona go biła i pierwsza na niego pluła, niemniej Sąd dostrzegł, że oskarżony przedstawił sytuację, bagatelizując znaczenie swojego zachowania.</p>	
zeznania N. B.	Dano wiarę w całości zeznaniom N. B. (1). Przedstawiona przez nią relacja dotycząca nagannego zachowania oskarżonego w okresie objętym zarzutem była spójna, logiczna i konsekwentna oraz		

	<p>zgodna z zeznaniami przesłuchanych świadków. Mimo przykrych doświadczeń pokrzywdzona opisywała wydarzenia rzeczowo i konkretnie.</p> <p>Sąd uznał, że składając zeznania świadek nie podejmowała prób nadmiernego, czy nieuzasadnionego obciążania oskarżonego. Nie starała się także celowo przedstawić oskarżonego w niekorzystnym dla niego świetle.</p> <p>Zeznania świadka korelowały z wyjaśnieniami oskarżonego, w części uznanej za wiarygodne, a także pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami M. B. (2) i B. B. (2)</p>	
zeznania M. B., B. B.	<p>Dano wiarę w całości zeznaniom M. B. (2) i B. B. (2), którzy z jednej strony byli naocznymi świadkami zachowań oskarżonego z drugiej strony o ich relacjach wiedzieli z opowiadań pokrzywdzonej.</p> <p>Świadczenie w sposób jasny, spójny i logiczny opisali przemocowe działania podejmowane przez oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonej, szczegółowo podając jakie formy znęcania przybierały zachowania</p>	

	<p>oskarżonego. Z relacji świadków wynika, że stroną agresywną był oskarżony.</p> <p>Zdaniem Sądu nie ma podstaw do podważenia wiarygodności tych zeznań poprzez przyjęcie, że świadkami kierowała chęć odwetu lub dokuczenia oskarżonemu z innych przyczyn.</p>		
zeznania M. N., T. Ż.	zeznania jasne, spójne i logiczne, brak podstaw do ich kwestionowania		
wydruk interwencji, protokół zatrzymania	dokument niekwestionowany przez strony		
opinia sądowo-psychiatryczna, karta karna	dokument urzędowy, opinia jasna, spójna i logiczna, sporządzona w sposób fachowy przez osoby dysponujące wysoką wiedzą fachową, brak podstaw do kwestionowania jej wniosków		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. M.		

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności karnej z art. 207 § 1 k.k. podlega ten, kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy. W kontekście strony przedmiotowej tego czynu niezwykle istotnym jest, by ustalić znaczenie znamienia czasownikowego „znęca się”. Jest to jednak pojęcie niezwykle szerokie i nieo określone. Przez znęcanie należy rozumieć umyślne zachowanie się sprawcy, które polega na intensywnym i dotkliwym naruszeniu nietykalności fizycznej lub zadawaniu cierpień moralnych osobie pokrzywdzonej w celu jej udręczenia, poniżenia lub dokuczenia albo wyrządzenia jej innej przykrości, bez względu na rodzaj pobudek.</p>			

Znęcanie fizyczne to zadawanie bólu fizycznego, oddziałującego ujemnie na organizm człowieka. Z kolei znęcanie psychiczne to zadawanie dotkliwych cierpień, oddziałujących negatywnie na przeżycie psychiczne innej osoby. Należy zauważyć, że przestępstwo znęcania się zostało skonstruowane jako zachowanie zazwyczaj złożone z jedno- lub wielorazowych czynności, naruszających różne dobra i systematycznie powtarzających się.

Znamię czasownikowe „znęca się” zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. Znamię to wskazuje także jednoznacznie na szczególne nastawienie sprawcy. Czyn ten jest przestępstwem umyślnym i może być dokonany tylko z zamiarem bezpośrednim. Sprawca zatem podejmuje działanie, które polega na intensywnym i dotkliwym naruszeniu nietykalności cielesnej lub zadawaniu cierpień psychicznych pokrzywdzonemu w celu udręczenia go, poniżenia, dokuczenia. By uznać zachowanie sprawcy za znęcanie się na gruncie art. 207 § 1 k.k.

musi ono być skierowane wobec osoby najbliższej, pozostającej w stałym bądź przemijającym stosunku zależności lub osoby małoletniej bądź nieporadnej.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy doprowadził Sąd do przekonania, że zachowanie oskarżonego R. M. w okresie od stycznia 2020 roku do stycznia 2021 roku wobec N. B. (1) – osoby dla niego najbliższej, wyczerpało znamiona „znęcania się”. Biorąc pod uwagę powyższe, oskarżony zrealizował komplet znamion opisanych w art. 207 § 1 k.k w zw. z art. 31 § 2 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. M.	I,	I	<p>Sąd uznał, że charakter czynu oraz okoliczności sprawy uzasadniały wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności.</p> <p>Przy wymiarze kary, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., w szczególności stopniem społecznej szkodliwości czynu oraz celami zapobiegawczymi i wychowawczymi w stosunku do oskarżonego, a także potrzebami w zakresie kształtowania</p>

świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążająca, która to m.in. przesądziła o ukształtowaniu kary, Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Sąd miał również na względzie, że oskarżony działał znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Okolicznościami obciążającymi jest dotychczasowa karalność . Na korzyść oskarżonego świadczy stosunkowo niskie natężenie przemocowych zachowań, a także to, że jego zachowanie nie spowodowało uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonej.

W przekonaniu Sądu kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie orzeczona kara zrealizuje cele zarówno w zakresie oddziaływania zapobiegawczego w stosunku do oskarżonego, uzmysławiając mu naganność popełniania przestępstw w przyszłości, kształtując jego postawę, lecz także w ramach prewencji generalnej – oddziaływania społecznego.

R. M.	II	I	<p>Przesłanka formalna do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, wyraża się wysokością kary, która nie przekracza jednego roku. Przesłanką materialną jest wykazanie, że dotychczasowa postawa i sposób życia wskazują, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. Zdaniem Sądu obie przesłanki zostały w niniejszej sprawie spełnione, dlatego na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat.</p> <p>Zdaniem Sądu po stronie oskarżonego wystąpiła pozytywna prognoza kryminologiczna, uzasadniająca przypuszczenie, że proces resocjalizacji przebiegnie pozytywnie w warunkach wolnościowych. Kluczowe znaczenie w przyjęciu pozytywnej prognozy kryminologicznej miały warunki osobiste oskarżonego a także działanie w warunkach art. 31 § 2 kk.</p> <p>W ocenie Sądu samo zagrożenie wykonania kary jest dolegliwością wystarczającą w stosunku do oskarżonego i</p>
-------	----	---	---

			<p>efektywnie przyczyni się do osiągnięcia jej celów bez konieczności izolacji oskarżonego w warunkach więziennych.</p> <p>Ustalony w sprawie okres próby, będzie właściwy do zweryfikowania woli oskarżonego co do niepopelnienia więcej czynów zabronionych oraz zasadności zastosowania w niniejszej sprawie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary</p>
R. M.	III-V	I	<p>Na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, by odpowiednio nadzorować jego zachowanie w okresie próby. Dozór ułatwi oskarżonemu wykonywanie nałożonych na niego obowiązków, a w szczególności ma zapobiec ponownemu popelnieniu przestępstwa. Orzeczenie obowiązku probacyjnego jest nierozwalnie związane z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Z art. 72 § 1 k.k. wynika obowiązek orzeczenia przynajmniej jednego z nich, chyba że wobec sprawcy orzeczony zostanie środek kary. Dla wzmocnienia zapobiegawczego oddziaływania orzeczenia Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od</p>

nadużywania alkoholu i używania środków odurzających w okresie próby.

Z uwagi na charakter czynu popełnionego przez oskarżonego Sąd uznał za konieczne faktyczne odizolowanie oskarżonego od pokrzywdzonej i powstrzymanie go od kontaktu z nią. Zdaniem Sądu dalsze kontakty oskarżonego z pokrzywdzoną mogłyby prowadzić do sytuacji konfliktowych. Dlatego dla zapewnienia pokrzywdzonej komfortu psychicznego potrzebnego do normalnego funkcjonowania, Sąd orzekł wobec oskarżonego w okresie próby zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób z wyłączeniem wykonywania władzy rodzicielskiej nad ich wspólnym dzieckiem.

Jednocześnie w powyższym okresie Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 20 metrów. Określając odległość, którą oskarżony winien zachować od pokrzywdzonej, Sąd ukształtował ją w taki sposób, by wyeliminować poczucie zagrożenia u pokrzywdzonej, a jednocześnie, by była to odległość realna i możliwa do przestrzegania

			Na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk w okresie próby sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu i używania środków odurzających.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI, VII	Na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 3, § 17 ust. 1 Rozporządzenia Ministra		

	<p>Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono na rzecz adw. I. K. kwotę 1.536 złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonym z urzędu.</p>	
	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk oskarżony został zwolniony od kosztów postępowania z uwagi na sytuację materialną i majątkową. W ocenie Sądu oskarżony nie był w stanie ponieść wskazanych kosztów bez uszczerbku dla swojego utrzymania</p>	
<p>1.Podpis</p>		
<p>Sędzia SR Marcin Czarciński</p>		